

استاد هماهنگ چهره سرشناس و بنام هنرموسیقی سرزمین ما در بستر بیماری

نگارنده: زلمی رزمی

استاد عبدالمحمد هماهنگ آوازخوان بی همتای هنر موسیقی کشور که با بیش از نیم قرن آوازخوانی و با آهنگ های پرسوز و گدازش جانهای شیفته اهل موسیقی را بوجد آورده و شور در قلوب دوستداران آوازش بوجود می آورد اینک به علت کهولت و بیماری قلبی توان آوازخوانی و شرکت در فعالیت های هنری را از دست داده و بیاد سالهای شور و طرب در خاموشی بسر میبرد با بررسی مختصری از زندگی، آثار و کارنامه های هنری اش، یاد این گوهر گرانبهای هنرموسیقی سرزمین خویش را عزیز و برایشارج میگذاریم. هماهنگ در سال 1316 هجری خورشیدی درگذر خواجه خوردک یا خرابیات امروزی شهر کابل زاده شد و از کودکی قدم بواد هنرموسیقی گذاشت هنوز ده سال بیش نداشت که به فراگیری و آموزش عملی تال ها و زیر و بم طبله همت گماشت ولی چون از صدای دلنشین و زیبایی برخوردار بود پس از چهار سال شاگردی نزد استاد غازی و آموزش تبله، غرض فراگیری آموزش های مقدماتی هنر آوازخوانی ابتدا نزد استاد رحیم بخش و سپس استاد شیدا بشاگردی نشست و تخلص «شیدایی» را برگزید.

ولی بعدها از حلقه شاگردی وی بیرون شده نزد زنده یاد استاد محمد حسین سراهنگ سرتاج موسیقی افغانستان زانو زد و در بخش موسیقی کلاسیک به خصوص غزل خوانی از وی بهره ها جست و نیز تخلص هنری اش را از شیدایی به «هماهنگ» که با (سراهنگ) همنوایی داشت، تبدیل و تا همین امروز به همین نام باقی ماند.

هماهنگ همکاری با رادیو افغانستان را که در آنوقت بنام (رادیو کابل) یاد میشد، در سن شانزده سالگی با نشر آهنگی با مطلع دل تنگ شد از هربت چشم سیاهی فریاد خدا را / آیا که رساند خبر از حال تباهی آن تنگ قبا را - از طریق رادیو که بقول خودش غوغا برپاکرد، آغاز، و با آهنگ های بی شمار دیگری چون دلبرک قشنگم دلت هرجایی شده / از این سبب عاشقت از غم سودایی شده، نساء جان میروم و نمیرود، آن یار بیوفا را من خوب می شناسم، جوانی هم بهاری بود و بگذشت، آهسته برو، یادی از من نبری گر بتو پیغام کنم، من به عشقت سازگاری داشتم دارم هنوز، ناله امشب رسا نمیآید، بیوفا یاری که من دارم، زما توره جانانه، جلوه در بام نکو و غیره و غیره که با سبک جدید و مخصوص بخودش به اجرا درآورد، در سرتاسر افغانستان به شهرت و محبوبیت رسید که این همکاری تا امروز بیش شصت سال ادامه یافت استاد هماهنگ با کار و فعالیت مداوم صدها پارچه آهنگ بیادماندنی که اکثرا از ساخته های خودش میباشد، در رادیو و تلویزیون به نشر سپرده که شامل غزل، آهنگهای فولکلوریک و آهنگهای سبک "شمالی" است که دل هر شنونده ای را به تسخیر در می آورد.

استاد هماهنگ نه تنها در داخل کشور بلکه در کشورهای مختلف پنج قاره زمین سفرهای هنری بیشماری داشته و نیز

در داخل وخارج کشور به اخذ جوایز ارزشمندی نیز نایل شده است که از آن جمله بقول استادمددی آوازخوان و مولف کتاب موسیقی معاصر افغانستان

میتوان از جایزه درجه دوم در آوازخوانی کلاسیک در سال ۱۳۳۶ از وزارت مطبوعات وقت
ب - جایزه درجه اول در آوازخوانی فولکلوریک در سال ۱۳۴۲ از رادیو افغانستان
ج - جایزه هنری به اساس آراء مردم در سال ۱۳۴۷ از رادیو افغانستان
- د جایزه اول آوازخوانی در ماه اسد سال ۱۳۶۲ از کمیته دولتی کلتور افغانستان
و هکذا جوایز متعدد دیگری که در طی دو دهه اخیر بدست آورده است، نام برد
استادهمانگ در عرصه موسیقی شاگردان برجسته ای تربیت و جامعه تحویل داده که بهترین نمونه های آن فرزندان
شایسته و هنرمند خود او هستند که هر یک از آوازخوانان و نوازندگان خوب کشور بشمار میروند.
برای استاد(همانگ) این گوهر استثنائی هنرموسیقی کشور طول عمر، صحت و سلامت و شادی و شادابی میخواهم
در گذرگاه زمان خیمه شب بازی دهر با همه تلخی و شیرینی خود میگذرد عشق ها می میرند رنگ ها رنگ دگر میگیرند
و فقط خاطره هاست که چه شیرین و چه تلخ دست ناخورده بجا میماند.
چشم دل را وا کن!
دست را بردل هر غصه بزن
عشق را تجربه کن!
تند و آسان و سبک زندگی میگذرد

<http://www.youtube.com/watch?v=YfT58tt6J6o>